

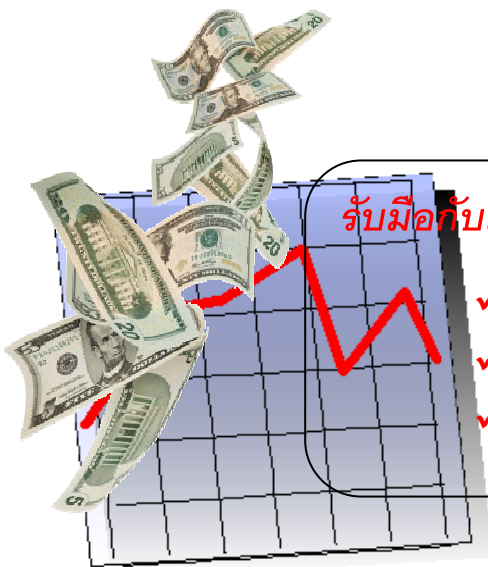
หลายๆ คนคงเคยได้ยินคำว่า **เงินเฟ้อ** และอาจเคยสงสัยว่า เงินเฟ้อคืออะไร เกิดจากอะไร และใช้อะไรเป็นดัชนีชี้วัดการเกิด “ภาวะเงินเฟ้อ”

ความหมายของคำว่า **เงินเฟ้อ (Inflation)** คือ **ภาวะที่ราคาสินค้าและบริการโดยทั่วไปสูงขึ้นเรื่อยๆ** แต่หากราคาสินค้าชนิดเดียวหรือเพียงบางชนิดปรับตัวสูงขึ้น จะไม่ถือว่าเป็นภาวะเงินเฟ้อ สัญญาณบอกเหตุเงินเฟ้อจะมีดัชนีชี้วัดอยู่หลายตัว แต่ที่นิยมใช้คือ ดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index หรือเรียกสั้นๆ ว่า CPI) ซึ่งจะวัดการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาของสินค้าและบริการ 7 หมวด ได้แก่ หมวดอาหารเครื่องดื่ม หมวดเครื่องนุ่งห่ม หมวดการตรวจรักษา การบริการส่วนบุคคล หมวดเคหะสถาน หมวดพาหนะและบริการขนส่ง หมวดบันเทิง การอ่าน การศึกษา หมวดยาสูบ และเครื่องดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งสินค้าส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่จำเป็นต่อการบริโภค ถ้าดัชนีราคาดังกล่าวโดยเฉลี่ยปรับตัวสูงขึ้นเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่อง แสดงว่าเราทั้งหลายกำลังเผชิญหน้ากับปัญหาเงินเฟ้อ

ปัญหาเงินเฟ้อ ถือเป็น **ปัญหาเศรษฐกิจระดับมหภาค** จึงเป็นปัญหาใหญ่ที่จะกระทบต่อความเป็นอยู่ของคนทุกคน เพราะการที่ระดับราคาสินค้าซึ่งส่วนใหญ่เป็นสินค้าจำเป็นต่อการบริโภคมีราคาแพงขึ้น ย่อมทำให้อำนาจซื้อของผู้บริโภคลดลง จริงๆ แล้วการเกิดเงินเฟ้อก็ไม่ใช่ว่าปัญหาที่จะส่งผลกระทบรุนแรงเสมอไป เพราะการเกิดเงินเฟ้อในระดับอ่อนๆ หรือ ภาวะที่ราคาสินค้าปรับตัวสูงขึ้นเพียงเล็กน้อยนั้น จะทำให้ผู้ประกอบการเล็งเห็นกำไรจากราคาสินค้าที่สูงขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การขยายกำลังการผลิตในที่สุด ดังนั้นเงินเฟ้อในลักษณะดังกล่าวก็จะส่งผลดีต่อการจ้างงานและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่หากเงินเฟ้อเป็นเงินเฟ้ออย่างสูงหรือรุนแรงหรือภาวะที่ราคาสินค้ามีการปรับตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็วผิดปกติ เงินเฟ้อลักษณะนี้ จะส่งผลเสียต่อระบบเศรษฐกิจอย่างมาก เพราะค่าของเงินที่เราถืออยู่ในมือจะมีค่าลดลงไปเรื่อยๆ นั่นหมายความว่าเงินเท่าเดิมจะซื้อสินค้าได้น้อยลงมาก และหากราคาสินค้ายังคงแพงขึ้นเรื่อยๆ จะทำให้คนเกิดความรู้สึกไม่เชื่อมั่นในค่าของเงิน จนทำให้คนบางกลุ่มหันไปถือทรัพย์สินประเภทอื่นแทนเงิน ตัวอย่างเช่น ทองคำ เป็นต้น เมื่อเหตุการณ์เป็นเช่นนี้แสดงว่าเงินจะไม่สามารถทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าในระบบเศรษฐกิจได้เหมือนเดิม ดังนั้นเมื่อความคล่องตัวในการซื้อขายสินค้าลดลง ก็จะส่งผลเสียต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจ อันได้แก่ การผลิตและการจ้างงาน ก็จะลดลงไปตามด้วย ดังนั้นเพื่อเป็นการรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจ รัฐบาลจะต้องระดับระบอบไม่ให้ระดับราคาสินค้าและบริการมีการปรับตัวสูงขึ้นรวดเร็วเกินไป ทั้งนี้เพื่อให้นักธุรกิจ ประชาชนได้มีโอกาสปรับตัวรับมือกับภาวะเงินเฟ้อที่เกิดขึ้น

การเกิดภาวะเงินเฟ้อเกิดขึ้นจาก 2 สาเหตุใหญ่ๆ คือ เงินเฟ้อด้านอุปสงค์ (Demand-pull inflation) ซึ่งเกิดจากภาวะที่อุปสงค์มีผลรวมมากกว่าอุปทานมวลรวม หรือความหมายง่ายๆ ก็คือ คนมีการใช้จ่ายเงินเพื่อการซื้อสินค้ามากกว่าสินค้าที่ระบบเศรษฐกิจสามารถผลิตได้ ดังนั้นหากสินค้าไม่เพียงพอต่อความต้องการก็ย่อมทำให้สินค้าเหล่านั้นมีราคาแพงขึ้น

ส่วนสาเหตุอีกประการหนึ่ง คือ เงินเฟ้อด้านอุปทาน หรือเงินเฟ้อเนื่องมาจากแรงผลักดันของต้นทุนที่สูงขึ้น (Cost-push inflation) ซึ่งเกิดได้จากหลายสาเหตุ เช่น ราคาวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตแพงขึ้น หรือ การที่ค่าจ้างแรงงานสูงขึ้น ซึ่งมีนักวิชาการหลายๆ คนได้แสดงความกังวลว่า นโยบายของภาครัฐในปัจจุบันเกี่ยวกับการขึ้นค่าแรงงานขั้นต่ำทั่วประเทศ ประกอบกับปัญหาน้ำท่วมที่จะทำให้อาหารปรับตัวสูงขึ้น จะเป็นสาเหตุสำคัญที่จะส่งผลให้เกิดภาวะเงินเฟ้อด้านอุปทานขึ้นกับระบบเศรษฐกิจ และส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของคนไทยในที่สุด ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันตัวเองภัยจากพิษเศรษฐกิจที่อาจจะเกิดขึ้น ในระดับบุคคลอย่างเราๆ จึงควรติดตามข่าวสารเพื่อให้เข้าใจสถานการณ์ปัญหาเศรษฐกิจ รวมถึงหาหนทางเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจให้กับตนเอง และพร้อมที่จะปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้อย่างเท่าทัน

รับมือกับเงินเฟ้อโดย >>>>

- ✓ เข้าใจสถานการณ์ปัญหาเศรษฐกิจ
- ✓ หาหนทางเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจให้กับตนเอง
- ✓ ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้อย่างเท่าทัน